3.6

לראש השנה תרמ"ז לפ"ק.

(בכל שורה י"א תנועות, שם המחבר כפול בראשי החרוזים, מלות המצוינות במספרן תרמ"ז.)

1.

שנית התגלגלו אופני העגלה,
שנה הישנה השלימה תקופתה,
באה החדשה, ועמה למטרתה,
תקרב בת יהודה אשר כבודה גלה.

2.

משנה שברון העמים יכוה,
מקום מנוחה לא יתנו לרגלה העיפה,
לבלעה ולשחתה ולדכאה למדחפה,
ובלעגי מעוג מנאציה ירדפוה.

3.

עיניה כלו מיגון בכי וצרה,
עזרה מי יביא אל בת לא רחמה,
ידחוה ידחפוה צפונה וימה,
כמעט שאבדה לו מאל נשמרה.

4.

והיא מופת לעמים בכל אפסי ארץ,
ועוד תעמוד ותשאר ואויביה לאין,
אבד שמם וזכרם, לא תשורם עוד עין,
תמו לנצח אשר פרצו בה פרץ.

5.

נשבע לאבותיה אלהים במחזה;
„נתון אתן לכם ארץ אחזתכם,
„עוד כל ימי הארץ כנען נחלתכם,
„אקבץ הפזורים אהיה להם מחסה".

6.

בצפיתנו כן כאלפים שנה,
בדבר שדי נבטח, ולבואו נקוה;
בתוחלת ממשכה תמיד נתאוה,
לעלות אל ארץ אבותינו ברננה.

7.

כהתקדש ליל פסח במצות ומרורים
כוס נשא: „לשנה הבאה בירשלם",
וכן גם בלב אמון נקרא לאל חיים,
בעת נעילת התפלות ביום צום כפורים.

8.

רמיה על שפתות יהודה לא נמצאה,
רתוק האהבה לאלהיו יקשרהו,
בכל נפשו יאמין כי בבוא עת יקבצהו,
וידום עת דמו על קיר לבו נמצה.

9.

כונן למשפט ביום הראשון לשנה
כסא מלך עליון, אשר ידין במישרים;
אם לשבט אם לחסד ב'ג'ו'ר'ל'ו'ת ירים,
על גוי ואדם יחד, כרעה עדרו מנה.

10.

א'מ'ר'ת'ו ישלח ארצה אלהים ממרומים:
„עם זו בחרתי לי, בני אילי צדק,
„התקדשו, הסירו מלב כל חדק,
„שובו נא שובו! ואתן לכם שלומים".

11.

„אל תפני בת יהודה אל ה'ב'ל'י ש'ק'ר,
„בעמים אשר ז'ר'מ'ת סוסים זרמתם,
„ת'ז'ר'ם כמו דוה, הרחק מנתיבתם,
„נצור א'מ'ר'ו'ת קדוש יעקב, לגדלו אין חקר".

12.

ה'מ'ב'ת'ר לאברם עז ועגלה ת'ר ו'א'י'ל
לניניו ישמור בריתו „ואשרקם ואקבצם"
הצפור לא בתר, אויביהם אנפצם,
ו'א'ק'ר'ק'ר'ם, וישראל עשה חיל.

13.

עוד בארץ אבותי ז'מ'ר'ת יה על לשוני,
ולא יהיו עוד טרף ל'א'ר'י'ו'ת יושביה,
דגני ותירושי א'ת'ר'ו'ם על הריה,
ותאנה ורמונים על פתחי מעוני.

14.

עתה תרעש הארץ בצפון ודרום,
תרגז מתועבות הנעשות עליה;
תלמיה שדפון, ח'ל'י ר'ע בעריה,
כי צואר ירימו מול אלהי מרום.

15.

לאום ילחם בלאום, בחרב ולשון רמיה,
דם נשפך כמים, מרצחים ברחובות;
זמה וניאופים, צהלת סואבים וסואבות,
בני אדם כנמרים טורפים בציה.

16.

„יאמר נא ישראל: אני אחזיק באלי"
„א'ש'ר'י כ'ל ח'ס'י ב'ו, דבר נביאיו לנצח,
„בשחר יהיה אורך, וארכתך תצמח"
אעמוד על במותי כי הוא יאמץ חילי.

17.

יבוא יום, למחרשה תהי חרב משוכה,
ורק שלום בארץ, ושלוה שאננה;
כס משפט לעמים, בקרית דוד חנה,
אין ריב בין גויים, כי לאדני המלוכה.

18.

אחלי כן תהיה, כבר בשנה החדשה,
יתמו החטאים וכל עם בשלותו,
סבב השמש מ'ד'ר'ג'ת תקופתו,
יקרב גם ישראל אל מטרתו,
והשנה הבאה לנו ברכה משלשה.

ישמרנו אלהים בימים **האלה** לפ"ק.

שמעון בכרך.

בודאפעסט, בחדש אלול תרמ"ז.

SIMON BACHER
PEST

T. AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA